

Uzak bir sarayda, duvarlardan birine asılı duran mavi bir vazo resmi varmış. Bu vazonun içindeki çiçekler ne solar, ne de büyümüş. Çünkü onlar bir zamanlar gerçekmiş.

Sarayın prensesi, sevdiği kişiyi kaybedince, onun her sabah verdiği çiçekleri unutmamak için bir ustaya başvurmuş. Usta, çiçekleri bir daha hiç solmayacak şekilde cam altına mühürlemiş.

Desenin köşelerine işlenen motifler, dört mevsimi simgelermiş. Çünkü aşk, zamanın dışında yaşarmış artık.